

Kulturní kalendář města Dobrušky

DUBEN

1989

OBSAH:

Pionýrská organizace Socialistického svazu mládeže v Dobrušce . . .	1
Společenská kronika	13
Galerie dobrušských občanů	
100 leté výročí narození MUDr. Václava Káše	14
Úmrtí potomka starého dobrušského rodu	15
Z činnosti muzea	15
Co je nového v závodě STAP 8, Dobruška	16
Zprávy SK ROH	
Program na duben	18
Zaznamenali jsme v SK ROH v únoru	19
Program kina 70 na duben	21

40 LET
JEDNOTNÉ DĚTSKÉ
A MLÁDEŽNICKÉ ORGANIZACE
V DOBRUŠCE

1949 - 89

Pionýrská organizace Socialistického svazu mládeže v Dobrušce

Úvodem:

Následující řádky nechť jsou trochu vzpomenuším, trochu výčtem krátké, ale již devatenáctileté historie činnosti PO SSM v Dobrušce, která se stala neodmyslitelnou součástí politického a společenského života našeho města. Nechť jsou zároveň skromným poděkováním všem, dnes již několika stovek, pionýrských pracovníků, ale i přátel dětí, kteří svou obětavou, náročnou, často anonymní prací přispěli v minulosti k plnění úkolu jednoho z nejzávažnějších — výchově dětí v čínorodé občany naší socialistické vlasti. Nechť přispějí ještě k usilovnějšímu snažení celé dobrušské veřejnosti ve prospěch nejcennějšího bohatství — dětí a mládeže. Skutečně exaktní zpracování historie uplynulých devatenácti let na sebe dosud čeká. V neustálém shonu, úsilí a organizování činnosti na to prostě není čas, ani sil. Přesto 40. výročí Pionýrské organizace je vhodným okamžikem k zastavení. Čím je PO SSM v Dobrušce charakteristická, s jakými výsledky, zkušenostmi, ale i problémy vstupuje do dalších let? Odpověď na tyto i další otázky naznačíme v dalších kapitolách.

Jak to začalo

Pionýrská organizace v Dobrušce vznikla na podzim roku 1970. Období, které tomu předcházelo, bylo i u nás ve znamení rozpadu jednotné dětské socialistické organizace PO ČSM, která na dobrušských školách zanikla. Dosud jednotné dětské a mládežnické hnutí se roztříštilo do řady organizací, z nichž některé nebyly prosty nepokrokových tendencí. Konec tomuto stavu učinilo rozhodnutí o integraci dětských a mládežnických organizací a vybudování opět jednotné organizace, Socialistického svazu mládeže a jeho Pionýrské organizace. K urychlení integračního procesu v Dobrušce přispěl i postoj některých bývalých činovníků Junáka, kteří význam PO SSM pochopili, přihlásili se k ní a pozitivně ovlivnili i členy svých kolektivů. A tak za přispění několika členů KSČ byla v Dobrušce vytvořena Pionýrská skupina Dobruška, které bylo v rámci okresu přiděleno registrační číslo 05. V dopise, podepsaném předsedou OV SSM Ing. Miroslavem Wenzlem a předsedou OR PO SSM Jaromírem Jiráskem ze dne 3. ledna 1971, se píše: „Vážení soudruzi! Na základě Vaší žádosti o registraci rozhodla Okresní rada PO SSM v Rychnově nad Kněžnou na svém zasedání dne 18. prosince 1970 zaregistrovat Váš kolektiv jako skupinu PO SSM. Zároveň tím OR PO SSM Vaši pionýrské skupině uděluje postavení samostatného právního subjektu, Vaše skupina tím nabývá právní subjektivitu a tedy práv a povinností pionýrské skupiny ve smyslu Stanov SSM a Programových a organizačních zásad PO SSM. Okresní rada vás vítá do řad členů Pionýrské organizace SSM a přeje vám do další práce mnoho zdaru.“

Nová pionýrská skupina dostala do vínku 45 dětí, 10 dospělých dobrovolných pracovníků, 2 klubovní místnosti v budově Svazarmu, materiální zázemí v podobě základního vybavení pro táboření, 3 266,59 Kčs na běžném účtu a v hotovosti a podporu v politickém zázemí MěV KSČ a OR PO SSM.

Hlavním úkolem počátečního období bylo organizováním přitažlivé, zajímavé a přitom politicky angažované činnosti přesvědčit děti školního

věku o tom, že PO SSM je organizací jejich a pro ně, ale přesvědčit i rodiče a ostatní dospělé a překonat tak jejich počáteční nedůvěru. S odstupem doby se plně prokázalo, že tento základní cíl Dobrušská PO SSM splnila. Cesta počátků i celých devatenácti let však nebyla prostá chyb, nedokonalostí, omylů, často subjektivních, vždyť za vším jsou konkrétní lidé. Výsledky však hovoří o tom, že kladné vždy převážilo nad nedostatky. A tak již v dubnu 1971 u příležitosti Dne čl. pionýrů složilo prvních 33 pionýrů slib a dostalo rudé pionýrské šátky.

Organizovanost

Z původních 45 pionýrů v roce 1970/71 (5,3 % dětí školního věku) se skupina ještě v tomto roce rozrostla na 100 pionýrů (11,7 %), v následujícím to bylo již 200 (23,5 %) a v roce 1973/74 300 pionýrů (35 %). Od počátku práci PS řídilo pětičlenné vedení ve složení:

Ing. Igor Šimon — vedoucí skupiny

Jiří Franc — zástupce vedoucího

Jindřich Moravec — hospodář

Pavel Král — pokladník

Ludmila Mňuková — metodička

A již v roce 1971/72 pracovalo celkem 6 oddílů:

1. turistický a poznávání přírody — ved. Ing. Jiří Krejčí
2. technický — ved. Josef Venclík
3. všeobecný — ved. Ota Krásný
4. turisticko-vlastivědný — ved. Pavla Rázková
5. všeobecný — veden jen instruktory
6. turisticko-vlastivědný — ved. Dana Tláskalová

Je pravda, že v rozmezí let 1975—82 byla Dobrušská PO SSM často kritizována za to, že nedosahuje krajsky i celostátně požadovaného procenta organizovanosti. Vždyť teprve od r. 1985 se pohybuje okolo 85 % (v roce 1987/88 955 pionýrů a jisker, 105 pionýrských pracovníků a 44 oddílů) ve dvou pionýrských skupinách. Bylo jen správné, že Dobrušské PS v letech 1972-80 nepodlehly administrativním tlakům na mechanické zvyšování organizovanosti a v té době rozšiřovaly členskou základnu uvážlivě a v souladu se svými skutečnými možnostmi a podmínkami.

Ani do budoucna nebude rozhodující strohé číslo organizovanosti. Vždyť je známo, kolik se za ním skrývá „papírových“ členů. Rozhodující je kvalita práce samotných kolektivů, ve kterých se dětem líbí, které dokáží uspokojit dětské zájmy a potřeby v souladu s potřebami společnosti. Hlavní roli při tom mají dobře připravení a schopní vedoucí. Jedině životaschopné pionýrské kolektivy vedené vyspělými vedoucími tak mohou účinně naplňovat jeden za základních principů — princip masovosti, hromadného vlivu na co největší část dětské populace.

Vedoucí pionýrských skupin

Po vzniku PO SSM po celé dva roky působila v Dobrušce jedna pionýrská skupina, jejímž prvním vedoucím (neprofesionálem) byl Ing. Igor Šimon. Dvě PS byly v Dobrušce ustaveny až na konec roku 1972. Přechod z jedné na dvě PS nebyl jednoduchý. Usnesení ÚV SSM stanovilo vybudovat PS na všech plně organizovaných ZDŠ ještě do I. sjezdu SSM. Byl tím

jistě sledován správný záměr rozšířit vliv PO SSM a vytvořit lepší předpoklady pro rozvoj činnosti. Uskutečňovat tuto obecně správnou linii bylo však nutno citlivě, s respektováním místních podmínek. V průběhu roku 1972 jsme pak byli svědky střetnutí dvou názorů: administrativního — představovaného zejména funkcionáři krajských orgánů, kteří chtěli mít úkol od září 1972 splněn za každou cenu, a druhého názoru — stanoviska vedení městské skupiny PO SSM, které po takřka dvouleté úspěšné činnosti a rozvoji hnutí vycházelo z toho, že úřední rozdělení přirozených dětských kolektivů a v tu dobu násilné ustavení něčeho, co nebylo řádně kádrově zabezpečeno, hnutí nemůže prospět. Zdravý rozum v dobrušských podmínkách zvítězil, úkol sice k I. sjezdu SSM splněn nebyl, ale kvalitě práce PO SSM to jenom prospělo. Dvě PS byly ustaveny až s příchodem prvních profesionálních vedoucích: 1. 10. 1972 nastoupil s. Josef Ptáček a o měsíc později s. Ján Drobňák. A od té doby je společná práce obou PS, obou kolektivů vedoucích, při využívání společných prostředků v Dobrušce dobrou tradicí a takřka zákonem. A ještě řadu let existovaly oddíly, jejichž členy byli žáci obou ZŠ, bez ohledu na jisté „registrační“ potíže.

Opět jsme v Dobrušce byli trochu raritou: v době takřka totální feminizace školství i profesionálních řad PO SSM jsme najednou měli skupináře dva a hned oba muže. Tento stav trval plně čtyři roky, až do r. 1976. K dosud uvedeným třem jménům SV v průběhu dalších let až do dneška přibývalo dalších deset.

Jednoduché to je na PS II. Po s. Drobňákovi (1976) nastupuje s. Olga Francová a je ve funkci plných osm let. A po ní následující s. Daniela Marková je skupinářkou od r. 1984 dodnes.

Jak pro PO netypická statistika! Za devatenáct (a můžeme již říci — za dvacet) let pouze 4 různé osoby ve funkci. U PS I. bylo vše trochu složitější: po opět čtyřletém působení s. Ptáčka po krátký čas vede obě PS s. Francová, dlouho však není sama a na pětileté období nastupuje s. Drahomíra Řeháková. Dále pak se střídají jména: ss. Helena Bičíšková, Vlasta Hulmanová, Hana Radějová, Světlana Ledererová, na plné dva roky (1984, 1985) s. Jana Školníková (Preclíková), mezi tím opět několikaměsíční záskoky s. Francové, až konečně od r. 1987 se frekvence střídání brzdí a nastupují a dodnes pracují s. Dagmar Macková a Jana Klementová.

Dobrovolní pionýrští pracovníci

S jejich počtem, úrovní a schopnostmi stojí a padá kvalita činnosti pionýrských kolektivů. Z řady zdrojů vedoucích jsou v dobrušských podmínkách typické a rozhodující dva: vedoucí, získaní pro vedení specializovaných oddílů z organizací NF (viz např. oddíly mladých požárníků — SPO, dívčí kluby — ČSŽ, vodní sporty — plavecké středisko a TJ Dobruška, atd.), ale zejména vedoucí, vychovaní „z vlastních řad“. Tedy ti, kteří prošli životem v hvězdičkách Jisker, v pionýrských oddílech, většinou se projevovali jako členové oddílových či skupinových rad, zůstali v PO SSM i po odchodu ze ZŠ, pracovali jako instruktoři a později i jako vedoucí. Některé jmenujeme na jiném místě v souvislosti s letní činností, ani dále uvedená jména nejsou úplným výčtem: Pavel Bednář, Jiří Cvejn, Iva Dvořáková, Aleš Hájek, Yvona Chmelařová, Petr Ježek, Ilona Linková, Alice Martináková, Miloš Nejman, Milena Pazderová, Blanka Pekařová, Monika Půl-

pánová, Lenka Remešová, Dagmar Říčařová, Lenka Skaličková, Simona a Markéta Šimonovy, Jiřina Škodová, Radka Štásková, Radana Vágnerová, Michaela Vondráčková, Jana Vrbová. Těchto pracovníků stále přibývá, vždyť prvním pionýrům z dubna 1971 je dnes již kolem třicítky. A právě tato kontinuita generací, zcela přirozená a správná v ostatních oblastech života, je naší velkou nadějí do budoucna. Takže žádný uměle vyvolávaný generační problém, ale společná práce zkušenosti zralého věku, čínorodosti věku prostředního a energie a dynamiky věku nejmladšího. Stojí zato tento model rozvíjet dalších (alespoň) devatenáct let.

Nejsme sami!

Právě těmito slovy nadpisu byla před patnácti lety v KKD uvedena pasáž, ve které se vyjadřuje díky dobrušskému okolí za skutečnou, neformální a hmatatelnou pomoc. Po patnácti letech je možno tato slova opakovat a v řadě případů znásobit. Připomeňme si však, že PO SSM v Dobrušce nikdy nestála v roli prosebníků, skromně čekajících na milodary. Že si své „místo na slunci“ též musela vybojovat, že často šla i „hora k Mohamedovi“, že byla ostatním přinejmenším rovnocenným partnerem. A tak právě proto jsou v Dobrušce vytvářeny příznivé podmínky pro činnost, s výjimkou podmínek prostorových. Zaslouží za vzpomnutí fakt, že již 3. listopadu 1971 byl založen Kruh přátel PO SSM v Dobrušce, jako dobrovolné sdružení občanů, které spojuje zájem o PO SSM a kteří se chtějí podílet na rozvoji PS v rámci její působnosti. Vedle občanů, osob, mohou být členy i instituce, podniky, závody, kolektivy pracovní, společenských organizací. Je to jedna z mála organizací (snad dokonce jediná), ve které se neplatí členské příspěvky, nebují takřka žádná administrativa, nechodí se zbytečně na schůze. Na zakládající listině jsou vedle podpisů několika desítek jednotlivců i jména představitelů MěV KSČ s. Brožka, předsedy MěstNV s. Štandery, kolektivními členy se stali pracující n. p. STAP a členové ROH závodu ADAST. Prvním předsedou výboru KPPO se stal obětavý nezmar Ladislav Martínek, později ho ve funkci vystřídal s. Ing. Jaroslav Podolský a s. Karel Hanousek. A nebylo akce, které by se členové Kruhu, v řadě případů sami pionýřští pracovníci, nezúčastnili. Od Mělčan po Orlické Záhoří a Suchý Důl, od místních po okresní soutěže, závody, hry, celostátní akce. Z řady výsledků připomeňme alespoň některé: Necelý měsíc po založení již KPPO ve spolupráci s oddílem lyžování TJ Dobruška organizuje Zájezdový kurs lyžování. Účastnilo se 57 dětí, vedených 10 cvičiteli. A tak po osmi (nebo devíti?) letech soustavné činnosti se z tohoto Zájezdového kursu stává Veřejná lyžařská škola jako součást oddílu lyžování TJ Dobruška. Je jedna z prvních v ČSR, má licenci č. 7 a o jejích příkladech výsledcích již bylo psáno. Byl to názorný příklad skutečně čínorodé spolupráce dvou organizací Národní fronty, ČSTV a PO SSM, vedených společným cílem. A je dobře, že dnes ne deset, ale několik desítek mladých cvičitelů lyžování pracuje zcela samostatně ve VLŠ a že u práce s dětmi na horách zůstali i ti „dříve narození“. Tak ze jmen publikovaných před patnácti lety se ještě dnes setkáváme se jmény: Ing. Otakara Krásného a dalších členů jeho rodiny, Václava Dvořáka, Oty Fiamina, Ing. Jaroslava Hertíka, Ing. Otakara Krásného ml., Ing. Igora Šimona. Je pravda, že již několik let se KPPO v Dobrušce nesešel na žádné schůzi, dokonce ani ne na výroční. Že výbor, kdysi zvolený, již neexistuje. Je ale pravda,

že přátelé PO SSM v Dobrušce existují, pracují, produkují a pomohou kdykoliv, když je potřeba a mají na to síly. Což právě toto není naplnění smyslu existence KPPO? A ty schůze? Vždyť bez nich to jde také!

Dalším příkladem spolupráce organizací, ale i orgánů a institucí je jednotný postup Svazarmu, MěDPM, PO SSM, základních škol, středních škol, VTOPÚ při sjednocení a soustředění sil, prostředků, kapacit a úsilí. Jeho výsledkem je již třetí rok fungující městské středisko elektroniky a výpočetní techniky, ve kterém našla naplnění svého zájmu řada dobroušských dětí a mládeže.

I dále bychom mohli nacházet případy naprosto konkrétní spolupráce a pomoci ve prospěch PO SSM, vlastně ve prospěch uspokojování zájmů a potřeb dobroušských dětí. Tato pomoc byla výrazněji motivována právě 40. výročí PO, jednotlivým organizacím NF i městským orgánům byly ze strany PO SSM předány konkrétní náměty. A řada z nich našla svůj výraz buď ve dvoustranných dohodách, nebo ve smlouvě mezi MěstNV a MěV SSM. Tyto dokumenty byly již zveřejněny. Ale přesto všechno pionýrská veřejnost v Dobrušce v koutku duše doufá, že k těm čtyřicátým narozeninám ta symbolická „kytka“ v podobě daru pionýrům (již konkrétního), v duchu loňské výzvy ÚV NF, přece jen ještě přijde. (Že by rozhodnutí skutečně stavět pionýrský dům ještě letos?!).

Městský dům pionýrů a mládeže

Naléhavá potřeba získat pro činnost desítek dětských kolektivů alespoň základní prostorové podmínky provází PO SSM v Dobrušce po celou dobu její existence. Po celé řadě pokusů, jak je známo neúspěšných, se v roce 1983 započalo s přípravou záměru vybudovat Městský dům pionýrů a mládeže jako státní mimoškolní výchovné a vzdělávací zařízení, jehož cílem je uskutečňování státní školské politiky a cílů PO SSM a SSM. MěDPM má pracovat zejména s dětmi školního věku, ale i s mládeží do 18 let, zejména formami pravidelné a příležitostní zájmové činnosti a dále se má podílet na metodické činnosti ve prospěch PO SSM a základních škol. Tato myšlenka byla pak v lednu 1984 podpořena usnesením KV KSČ, podle kterého by se měly DPM vybudovat ve všech městech Východočeského kraje s více jak 5000 obyvateli. Sami jsme se však přesvědčili, že cesta od záměru k uskutečnění je dlouhá, předlouhá, provázená nejrůznějšími úskalími. Jenom samotný popis této cesty by vydal na dlouhé čtení, proto jen stručně. Po řadě jednání byl MěDPM skutečně jako instituce od září 1985 v Dobrušce ustaven. Svým způsobem to byla zvláštnost, protože existovala organizace, ale neexistovalo její základní prostorové zabezpečení. I přesto to byl pokrok, který se projevil zejména ve zkvalitnění mimoškolní činnosti po celou dobu téměř čtyřletého působení. První ředitelkou MěDPM byla ustanovena s. Olga Francová, zkušená pracovnice pionýrského hnutí, bývalá dlouholetá skupinová vedoucí, která zkušenosti s prací v nových podmínkách získávala v roce 1984/85 ve funkci zástupkyně ředitele ODPM v Rychnově nad Kněžnou. První rok byla jedinou pracovnící DPM, teprve od roku 1986/87 se začala obsazovat další systematizovaná místa. První posilou byl s. Pavel Bednář, rovněž odchovanec dobroušské PO SSM, který jako vedoucí oddělení techniky působil do prosince 1987, kdy odešel vykonávat funkci tajemníka OV SSM v Rychnově n. Kn. V roce 1987 nastoupil

s. Pavel Štěpán, který pracoval jen krátce — do března 1988, kdy nastoupil k výkonu dvouleté vojenské základní služby. Až v roce 1988/89 byl MěDPM doplněn dalšími pracovníci, s. Ing. Jaroslavou Šafařovou, vedoucí oddělení techniky a s. Hanou Rejtharovou, vedoucí oddělení přírodovědy. Jen škoda, že posledně jmenovaná dubnem 1989 svou práci v MěDPM končí. Přesto lze považovat za úspěch, že MěDPM má v současné době svou kádrovou perspektivu jasnou a že postupné obsazení všech šesti systemizovaných míst nezůstane jen na papíře. Leč i nadále, z hlediska prostorového zajištění, pracuje tak říkajíc v „polních podmínkách“. Ve svém počátku našel MěDPM asyl v místnosti skupinové vedoucí na ZŠ Zdeňka Nejedlého, pak více jak rok sídlil ve zcela nevyhovujících podmínkách v Domašínské ulici v prostoru nad dětskou knihovnou. Až do roku 1987 našel útočiště díky pochopení MěV Národní fronty v jeho agitačním středisku na náměstí F. L. Věka.

První konkrétní záměry vybudovat prostory MěDPM směřovaly k rekonstrukci objektů čp. 366 a 367 v ul. Rudé armády. Byla dokonce, péčí Stavo-projektu Hradec Králové, zpracována studie, při jednáních s hlavním architektem města Dobrušky však došlo k podstatné změně, která plně respektovala zpracovaný územní plán města. Péčí MěstNV pak byla získána budova bývalého internátu k. p. Adast, čp. 243. Projekční pracoviště Okresního stavebního podniku v Dobrušce pak v průběhu let 1987—1988 zpracovalo projekt rekonstrukce tohoto objektu. Začátkem roku 1989 se mělo na vlastní rekonstrukci začít pracovat tak, aby v roce 1990 začal nový MěDPM sloužit svému účelu. Leč nevyjasněnost ekonomicko-finančních, ale i dodavatelských otázek na přelomu let 1988 a 1989 realizaci posouvá o další období. Jak dlouhé asi bude — to lze jen těžko odhadnout. Přesto věříme, že tento vleklý dluh našim dětem a mládeži v Dobrušce bude společným úsilím splacen.

Zanechme však alespoň na chvíli oprávněného pesimismu, zahleďme se s nadějí do budoucnosti a ukažme si, jak bude nový MěDPM vypadat. Pro zabezpečení stálé zájmové činnosti budou sloužit především odborné pracovny: pro elektrotechniku a výpočetní techniku, pro radiotechniku a radiový orientační běh, pro činnost dívčích klubů, pro fotoamatérskou práci, pro přírodovědu a ochranu životního prostředí, pro modelářství (letecké a auto), pro turistiku, branné sporty a dopravní výchovu, pro společenské vědy a estetiku. Současně poskytne nový MěDPM místnosti pro schůzkovou činnost všeobecných oddílů pionýrských skupin, shromažďovací místnost pro cca 70 osob, minitělocvičnu, koutek tradic, metodický kabinet, patřičné skladovací prostory i garáž pro služební vozidlo. V období letních prázdnin se stane MěDPM dočasným ubytovacím zařízením pro potřeby turistických oddílů. A k tomu ještě vše nezbytné z hlediska hygienického a zdravotnického zabezpečení. To vše spolu s vhodnou účelovou úpravou nejbližšího okolí budovy vytvoří důstojný a tolik potřebný stánek pro děti a mládež v Dobrušce.

O tom, že si jej zaslouží, svědčí i následující stručný výčet dosavadní činnosti MěDPM. Již v prvním roce své existence (1985/86) pracovalo 7 pravidelných zájmových útvarů: 1 technický, 1 přírodovědný, 3 tělovýchovné a 2 společenských věd. Činnosti se zúčastnilo 115 dětí. A po třech letech byla bilance následující: 25 zájmových útvarů s celkovým počtem

317 dětí, z toho je technických útvarů 13, přírodovědných 5, tělovýchovné 3, společenských věd 4. Zároveň pracovalo 5 útvarů pro mládež 14-18 letou. Zajímavá činnost v útvarech aerobiku, orientačního běhu, záchranného plavání, akvaristiky, včelařství, rybářských, čtenářských, dívčích klubů, elektronických, programování, modelářství, ochránců kulturních památek, atd. by nebyla možná bez obětavé a soustavné práce více než dvou desítek externích spolupracovníků a bez podpory Svazarmu, SČSP, ČSTV, občanských výborů, základních škol, středních škol i VTOPÚ. Za všechny z nich jmenujeme alespoň některé: F. Čermáka, L. Frýželku, J. Macha, Ing. P. Tichého, Ing. L. Lžičaře, Ing. V. Dachse, D. Tláskalovou, V. Babickou, Ing. M. Čížka.

V oblasti zájmové činnosti nepravdělně stál MěDPM v roce 1987/88 jako organizátor nebo jako partner u 25 akcí s celkovou účastí 2660 dětí a mladých. Z rozsáhlého výčtu vyjímáme např.: podíl na základních kolech Pionýrské sportovní ligy v plavání, atletice, soutěže O partyzánský samopal, přírodovědných soutěží, organizace „exotických vánoc“, dopravní sou., těže, hrátek s počítačem, prázdnin se sportem, oslav MDD, organizace Pionýrského léta, atd. Svůj podíl má i v oblasti letní činnosti, když vedle zmíněného (jak doufáme již tradičního) Pionýrského léta, má svou tradici táborová škola pro instruktory, která probíhá v rámci příměstského tábora na základně v Mělčanech.

V rámci metodické pomoci PO SSM patří Dobrušský MěDPM k nejlepším na okrese. Nejvýrazněji se to projevuje zejména v péči o získávání a zvyšování kvalifikace pionýrských vedoucích v rámci Střediska pro přípravu pionýrských pracovníků. Působnost tohoto Střediska se netýká jen samotné Dobrušky, ale zahrnuje i řadu okolních míst.

MěDPM v Dobrušce, ač „bez domu“, prokázal své právo na existenci především výsledky své práce. Mnohdy sice nezbavené dětských nemocí, poznamenané hledáním i omyly, ale vždy práce usilovné a cílevědomé. A tak i dnes, při příležitosti 40. výročí založení Pionýrské organizace, přejme všem jeho pracovníkům, profesionálním i dobrovolným, ale i celé Dobrušské veřejnosti hodně vůle k překonávání překážek a nikdy neumdlévajícího nadšení. A konečně i tu střechu nad hlavou!

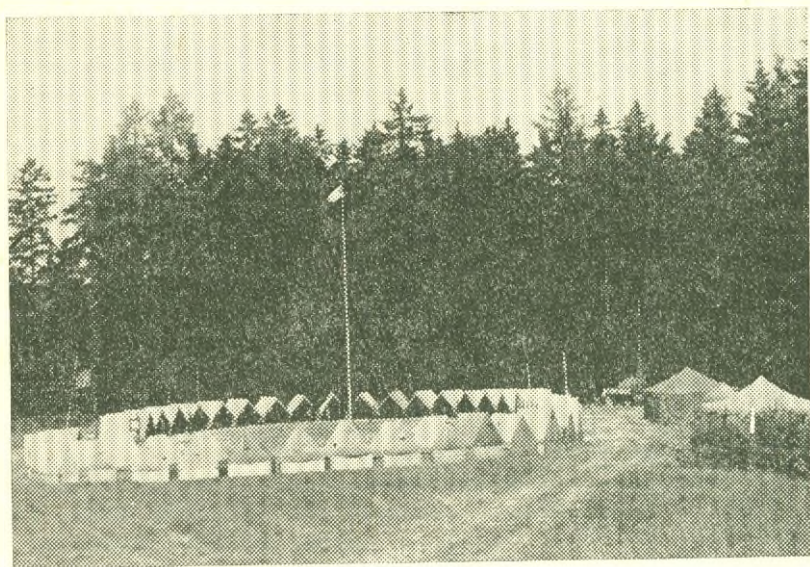
Letní činnosti

Letní pionýrské tábory organizované Dobrušskými skupinami, to je od roku 1971 dodnes přehlídka již těžko změřitelného úsilí, elánu, pochopení desítek pionýrských pracovníků, rodičů, přátel, funkcionářů, orgánů a organizací a podniků. Jistě též zdroj poučení z chyb a omylů.

Ale výsledky hovoří:

- v sedmdesátých letech tvoří účastníci Dobrušských táborů až 20 % všech dětí na pionýrských táborech okresní organizace,
- uskutečňují se tábory různých typů: stálé stanové, putovní, příměstský tábor Družby, odborná soustředění zájmových oddílů, tábor — brigáda, zahraniční tábory,
- v současné době přesahuje počet dětí na Dobrušských táborech každoročně číslici 200.

Hlavním místem letní činnosti se stala táborová lokalita u ústí Kovářovy

Pionýrský tábor Suchý Důl.

rokle mezi obcemi Hlavňov a Suchý Důl u Police nad Metují na náhodném okrese, kde se podařilo vybudovat pevný srub jako stálý objekt, kuchyň, jídelnu a provizorní skladiště. Bylo z toho hodně smutku, když po několikalet se naše tábořiště stalo místem pro polní lesozávod a vrtulníkovou základnu, což bylo potřeba pro záchranu dřevní hmoty z devastovaných porostů ve skalách. Ale společenská potřeba byla pochopena a těch několik let v bažinatém provizoriu pod hlavňovským rybníkem již patří vzpomínce. A od minulého roku je tábor zase na starém dobrém místě. Již pravidelně má dva běhy, po letité zkušenosti se ukázalo, že dále zvyšovat zátěž místa prodloužením doby pobytu až do konce prázdnin je neúnosné. Vždyť si těch několik krásných přírodních míst musíme šetřit, aby sloužily trvale. I zde jsme trochu v rozporu s oficiální tendencí — maximálně využít postavených táborů po dobu celých prázdnin pro pobyt co nejvíce dětí. Zjednodušené pojetí této zásady by vedlo k důsledkům ekologicky nežádoucím. Na podporu vybavení táborů byla získána další ústřední dotace, za kterou se v roce 1986 mohl pořídit materiál a v roce 1988 stál již celý tábor na nových dřevěných podsadách. Tomu předcházely stovky hodin práce, během kterých se mělčanská základna stala truhlářskou výrobnou a Ing. Petr Poláček, jinak bývalý pionýr, instruktor a dosud úspěšný oddílový vedoucí, se stal dílovedoucím linky na výrobu podsad.

Alespoň pro úplnost je třeba připomenout některé další úspěšné formy letní táborové činnosti. Tak např.:

- účast dobrušských pionýrů na mezinárodních táborech v NDR (ZPL Feisnecksee, ZPL Arendsee) již od r. 1979,

- kombinované (putovní a stálé) zahraniční tábory s CKM SSM do Rumunska k moři,
- tábory Družby se sovětskými pionýry (první ve Vč kraji již v r. 1973),
- táborové výjezdy u příležitosti turistických srazů v rámci Celostátních spartakiád, setkání pionýrů v Hradci nad Moravicí, atd.

Jako u ostatních druhů činnosti, tak i u táborové práce rozhodující podíl na výsledcích práce vždy nesli dobrovolní pionýrství pracovníci. Jaké to jsou však dlouhé seznamy jmen! Jak uvést alespoň některé a nebýt nespravedliví k ostatním? V každém případě se předem omlouváme těm, jejichž jména nenásledují, zapomenutá nejsou. Zvláště výrazně se o tábory zasloužili (bez váhy významnosti, jména dívčí a dle abecedy): rodina Babických, Josef Čížek, Helena Doležalová, Věra Dyntarová, Pavel Dušek, Věra Dvořáková, Aleš Fidranský, Helena Fidranská, Marie Hartmanová, Pavel a Milan Jirákoví, Helena Kárníková, Josef Kárníš, rodina ing. Krásného, Jan Kalenda, ing. Jiří Krejčí, Zdena Křehlíková, Josef Lukášek, rodina Machova, Ladislav Martínek, Jindřich Moravec, Iva Neumanová, Milada Nováková, bratři Poláčkovi, Lenka Potůčková, rodina ing. Raděje, Marek Remeš, Dana Sedláčková, Jiří Sýkora, Václav Šitler, Jana Tauchmanová, rodina Tláskalových, Petr Tojnar, Jaroslav Vavruška, otec a syn Venclíkoví, Stanislav Vlk, Dáša Židová.

Budoucnost letní činnosti spočívá v uskutečnění těchto záměrů:

- minimálně udržet rozsah činnosti: počtu dětí, různorodosti forem,
- dále stabilizovat prostorové a materiální podmínky pro táborovou činnost dokončením výstavby lokality Mělčany (třetí objekt), rekonstrukcí polního objektu na Suchém Dole, dovybavením materiálem pro život v přírodě.
- konečně překonat stagnaci v rekonstrukci a opravě horského objektu na Orlickém Záhoří tak, aby bylo vybudováno sociální zařízení a lokalita mohla sloužit jako v minulosti i pro pořádání letních (ale i zimních) táborů. I zde se blýsklo na časy — od loňska má chalupa nová okna s okenicemi a připravený projekt na rekonstrukci sociálního zařízení.
- dále se snažit o dosavadní systém táborů, vyžadující na dětech i samostatnou pracovní činnost ve prospěch kolektivu, využívající správných prvků romantiky v přírodě k obohacení života každého účastníka.

Příměstský tábor - Mělčany

Pod tímto pojmem rozumíme jednak skutečnou táborovou lokalitu na louce Petrovce, za Mělčany na úpatí Chlumu, obtékanou Zlatým potokem a jednak tábor, již pravidelně organizovaný v měsíci srpnu. První zprávy o příměstském táboře (po řadu let zvaném „Zlatý potok“) jsou již z roku 1971. Pionýrské léto toho roku bylo vyvrcholením prvního půlroku existence PS Dobruška. Mělo se stát (a také stalo) prubířským kamenem životaschopnosti nové jednotné dětské organizace. Bylo to období boje o veřejné mínění, o získání vztahu dětí i dospělých. PS Dobruška v této zkoušce obstála: dokázala zorganizovat 2 letní tábory, kterých se zúčastnilo téměř 60 % všech tehdy organizovaných pionýrů. A vedle toho se pustila do experimentu ve formě „příměstského tábora“.

Nahlédněme do archivů a čtěme, jaké cíle byly tehdy vytýčeny:

- a) Poskytnout dětem rodičů, kteří již nemají dovolenou a jsou tedy odkázáni trávit zbytek prázdnin „na ulici“, možnost vyžít v kolektivu,
- b) Ukázat jim možnosti a perspektivy činnosti v PO, získat je pro myšlenku „být pionýrem“.
- c) Prakticky ukázat rodičům, že PO je zde pro všechny děti (příspěv k opravě názorů rodičů na PO).
- d) Provést akceschopnost kolektivu vedoucích a vyzkoušet své síly při organizaci dosud neprováděné akce.
- e) PT uskutečnit s minimálními prostředky bez vnějších dotací.

Jak živé a obecně platné jsou uvedené cíle i po téměř dvou desetiletích. První tábor byl v prostoru mezi vojenskou stělnicí a Drnovem, velmi jednoduše zařízen (spíše možno říci nezařízen). Jáma v zemi, přikrýtá několika litinovými pláty, a nad ní střecha hospodářského stanu — to byla kuchyň se vším všudy, ubytování dětí v malých turistických stanech „áčkách“ typu Tábor, umývárna v potoce, pro dospělé a materiál 2 stany s podsadou a hospodářský stan. Počasí přálo, a tak v průběhu dvou týdnů prošlo táborem celkem 30 dětí v plné spokojenosti. Ještě po létech mnozí, dnes již dospělí účastníci tohoto prvního tábora, vzpomínají na šikovné ruce a letecké modely jednoho ze dvou dospělých vedoucích tábora — s. Otakara Sochy.

Již tehdy se formovaly charakteristiky tohoto druhu letní činnosti, které, i když prošly vývojem, jsou aktuální stále. Příměstský tábor byl táborem: — otevřeným

- nebyla omezena doba pobytu na táboře
- členství v PO SSM nebylo podmínkou pobytu
- rodiče a ostatní hosté měli kdykoliv přístup a možnost přesvědčit se „co se tam vlastně děje,

- skutečně příměstským — ideální poloha nedaleko vlastního města umožnila bezprostřední denní kontakt s městem (zejména s rodiči),
- z hlediska programové náplně náborovým, propagačním.

V dalších dvou letech byl tábor umístěn dále směrem k Cháborům, až v cípu pozemku JZD na kraji lesa, a teprve v roce 1974 našel své dosavadní místo. A v posledních letech již „příměšťák“ žije po celý srpen, a více jak sto dětí, které táborem projdou, není výjimkou. Letní táborová škola pro instruktory je rovněž součástí tábora. Provoz tábora v současné době již nemohou zabezpečit dva dospělí, jako před osmnácti lety.

Hlavní vedoucí je zpravidla profesionální pionýrská pracovnice (nejčastěji s. Francová), hospodářem většinou s. Venclík a spolu s nimi dlouhá řada obětavých pracovníků, vedoucích, ale i důchodkyň, instruktorů či bývalých příslušníků tábora. Je samozřejmé, že vše se děje v podstatně lepších podmínkách. Za pomoci a pochopení zejména MěstNV, Čs. státních lesů, JZD, správy Povodí Labe, ale i okresních orgánů a nejširší dobrušské veřejnosti vznikla lokalita, kterou nám řada ostatních závidí.

Pevný hospodářský objekt s kuchyní, skladem, krytou jídelnou — hernou, další klubovní objekt — chata s rozsáhlým skladovacím prostorem, nově zbudovaný vodní zdroj, podzemní rozvody vodní a elektrické, již připravené základy pro další objekt — chatu (klubovna a turistická nocle-

hárna], zpevněná cesta pod lesem, upravené posezení u ústředního ohniště a řada dalších zdokonalení, z nichž některá jsou zatím v plánech v hlavě osoby „přes Mělčany“ nejpovolnější, s. Josefa Venclika. A jistě je potřeba podpořit jeho snahu udržet v celém prostoru skutečně přírodní ráz, bez násilných civilizačních zásahů s citem pro začlenění „účelových staveb“ do přirozeného prostředí. Ostatně kvalitu „Mělčan“ ocenila již řada kolektivů pracovních, svazáckých, BSP nejen při brigádách, ale i při různých přátelských posezeních u ohně i pod střechou.

Takže — i pionýrské lokalitě přejeme k pionýrským narozeninám hodně další podpory, aby třetí objekt byl brzo pod střechou.

Jak oslavíme 40. výročí?

Především kvalitní činností pionýrských kolektivů. Vedle toho několik akcí navíc:

- od března se ve vývěsní skříni MěstNV na náměstí budou představovat vždy po týdně vybrané pionýrské oddíly a zájmové útvary MěDPM,
- 31. března bude v SK ROH uspořádán pécí PS a SRPS ZŠ ul. F. Kupky taneční večer, na který jsou pozváni pionýrští pracovníci ze současnosti, ale i z historie,
- ve dnech 17. — 24. dubna bude v zasedací síni MěstNV instalována výstava z historie PO SSM v Dobrušce,
- 21. dubna se početná skupina vedoucích zúčastní Galakonzertu k 40. výročí v pražské Sportovní hale,
- 24. dubna, Den čs. pionýrů bude vyvrcholením oslav. V 8.00 hodin bude slavnostní shromáždění v KINĚ 70 se slibem nových pionýrů a celé dopoledne budou pak organizovány sportovní soutěže (za sokolovnou), soutěž ve střelbě (na střelnici Svazarmu), dopravní soutěž (na hřišti za ZŠ ul. F. Kupky), plavecké soutěže, návštěva požární zbrojnice a Studijního střediska UK. Odpoledne pak branný minizávod pro děti 1.-4. tříd (v prostoru Trojice) a od 16.00 hodin v loutkovém sále SK ROH soutěžní pořad „Jako v televizi“,
- ještě před tím, 22. dubna, budeme hostit nejlepší kolektivy v okresním finále Turisticko-branného závodu,
- součástí oslav jsou dále již tradiční Pohádkový les (20. května a oslavy Mezinárodního dětského dne (2. června).

Na všech těchto akcích se těšíme na shledanou!

Ing. Igor Šimon
spolupráce O. Francová

Společenská kronika

Blahopřejeme k významnému životnímu jubileu

86 let František Chmelař, Dobruška, Pulice 19	18. 4. 1903
85 let Božena Moravcová, Dobruška, Novoměstská 209	16. 4. 1904
83 let Blažena Bělinová, Dobruška, Poddolí 10	7. 4. 1906
Jan Petr, Spáleniště 47	24. 4. 1906
82 let Jan Navrátil, Dobruška, Hončlova 821	3. 4. 1907
Albína Hradecká, Dobruška, Příčnice 671	5. 4. 1907
Václav Šťastný, Dobruška, Mírová 731	17. 4. 1907
81 let Anna Koláčná, Dobruška, Jiráskova 519	2. 4. 1908
Anežka Balcarová, Dobruška, Pulická 108	16. 4. 1908
80 let Ludmila Pecholtová, Podbřezí 27	8. 4. 1909
75 let Anna Suková, Dobruška, Pulice 27	6. 4. 1914
Jan Dyntar, Dobruška, Pulická 527	13. 4. 1914
Karel Kozel, Dobruška, Mírová 741	22. 4. 1914
Vlasta Vašátková, Spáleniště 12	21. 4. 1914
70 let Blažena Trnková, Dobruška, Pulice 105	22. 4. 1919
Anna Mrázková, Dobruška, Pulice 25	26. 4. 1919
Jaromír Šrenk, Dobruška, nám. F. L. Věka	28. 4. 1919

Vítáme do života narozené děti:

Kristýnu Javůrkovou, Podbřezí 28	18. 1. 1989
Martina Štenclova, Dobruška 177	11. 1. 1989
Markétu Mervartovou, Dobruška 822	23. 1. 1989
Vojtěcha Moravce, Dobruška 37	24. 1. 1989
Tomáše Bittnera, Dobruška, Křovice 3	6. 2. 1989
Markétu Jarkovskou, Dobruška, Pulice 56	8. 2. 1989
Andreu Mervartovou, Podbřezí 105	10. 2. 1989
Dominika Forejtka, Dobruška 600	10. 2. 1989
Martinu Smolovou, Dobruška 498	12. 2. 1989
Michala Petříka, Lhota-Netřeba 11	19. 2. 1989
Martina Petříka, Lhota-Netřeba 11	19. 2. 1989

Sňatek uzavřeli:

ing. Martin Doležal, Dobruška 865 - ing. Ivana Říhová, Hradec Kr. 752
Tomáš Konvalina, Dobruška 869 — Jitka Matoušová, Dobruška 877

František Vaněk, Podbřeží 47 — Jana Příbylová, B. Újezd 3
Josef Pultar, Křovice 407 — Jaroslava Svobodová, Křovice 407

V měsíci únoru oslavili zlatou svatbu Václav a Jaroslava Pavlových z Dobrušky, Křovic 21. Do dalších let přejeme hodně zdraví.

Loučíme se zemřelými spoluobčany:

Marií Štěpánovou, Spáleniště 16	4. 10. 1908
Růženou Polzerovou, Dobruška 353	26. 2. 1908
Josefem Kubišem, Spáleniště 6	18. 9. 1919
Jaroslavem Vackem, Dobruška 75	12. 3. 1915
ing. Josefem Krejčím, Lhota - Netřeba 79	1. 3. 1939
Vladimírem Kupkou, Dobruška 952	5. 7. 1949

Galerie dobrušských občanů

100 leté výročí narození MUDra Václava Káše

MUDr. Václav Káš se narodil v Dobrušce 17. dubna 1889. Od doby, kdy po otci lékaři MUDr. Františku Kášovi převzal v Dobrušce lékařskou praxi, stal se (stejně jako jeho otec) členem sboru dobrovolných hasičů a vykonával v něm funkci vedoucího sanitní skupiny (samaritánského oddílu). Prováděl pravidelné proškolení členů a členek a účastnil se jejich práce při všech veřejných akcích ve městě.

Poslední proškolení samaritánského sboru, členů Jana Matějů, Boh. Křepely (z Chábor), Josefa Smoly (z Bačetína), paní Dvořáčkové, Ptáčkové, Jakubské, Bočkové, Novotné, Hladíkové a Matějové probíhalo v tehdejší měšťanské škole v letech 1937—38. Zkoušky a slib proškolených samaritánů (kteří v této době konali veřejně prospěšnou činnost dnešních členů ČČK) se konaly dne 10. března 1938 na městské radnici.

Otec MUDra Václava Káše, MUDr. František Káš, se stal členem sboru dobrovolných hasičů od svého příchodu do Dobrušky v 90. letech minulého století. Byl autorem prvních hasičských stanov v Dobrušce, školním lékařem, hercem ochotníkem i režisérem a aktivně pracoval v řadě dobrušských spolků. Byl i vyhledávaným odborníkem.

Tyto vlastnosti a neustálý styk s lidmi (nejen pacienty) zdědil i jeho syn Václav. V Dobrušce pracoval nejen u požárníků, ale také v tělovýchově, byl členem výboru sportovního klubu a dalších organizací (i režisérem sokolského ochotnického divadla).

Po II. světové válce se z Dobrušky v roce 1945 odstěhoval do Prahy za svým bratrem MUDr. Josefem Kášem. Tam také v roce 1952 zemřel. Dobrušští požárníci se s ním naposledy rozloučili v krematoriu ve Srašních společně s jeho dalšími přáteli z Dobrušky.

Jím skončila delší než padesátiletá lékařská péče Kášů o dobrušské občany.

Jindřich Poláček

Úmrtí potomka starého dobrušského rodu

Dne 9. ledna zemřel v Praze ve věku 52 let **ing. Karel Hrnčíř**, poslední mužský potomek starého dobrušského rodu Hrnčířů. Jeho děd Jan Hrnčíř byl výborným hercem na dobrušské ochotnické scéně a zakládajícím členem dobrušského hasičského sboru v r. 1874. Dožil se 98 let. Jeho otec Karel Hrnčíř (1898—1966) byl textařem a libretistou slavných Kocourkovských učitelů a je pochován na městském hřbitově u sv. Ducha. Ing. Karel Hrnčíř patřil k pražským dobrušákům či dobrušským pražákům, naše město miloval, zajímal se o jeho historii i současné problémy a trávil zde ve své rodové chalupě na Poddolí čp. 239 každé prázdniny. Miloval rekreační sport (běh, cyklistiku) a svého největšího koníčka — sběratelství obalů od žiletek — realizoval ve funkci předsedy sekce sběratelů čepelkových obalů renomovaného celostátního Klubu sběratelů kuriozit při ÚKDŽ Praha, když jeho sbírka na 15 000 různých obalů z celého světa byla třetí největší v ČSSR. Dobruška tak ztrácí dalšího příznivce a zdravého patriota. (pt)

Z činnosti muzea

Pracovníci Městského muzea v Dobrušce se i v loňském roce zaměřili především na ochranu a bezpečné uložení muzejních sbírek. Do muzejních depozitářů byl zhotoven nový mobiliář. Osazení a sestavení regálů provedli pracovníci muzea svépomocí, čímž ušetřili 30.000 Kčs. Muzejní předměty jsou nyní přehledně a bezpečně uloženy a vytvářejí se podmínky pro jejich postupnou konzervaci, zároveň byla uvedena do provozu fotokomora, která bude sloužit především fotodokumentaci sbírkových předmětů.

Pro veřejnost uspořádalo muzeum 6 výstav v kině a 6 výstav v MěLK. Ve výstavní síni na Šubertově náměstí byla na počest 40. výročí Února 1948 instalována výstava „Vítězný lid“, kterou shlédlo téměř 800 návštěvníků. K této výstavě proběhlo 29 besed s pamětníky únorových událostí 1948. Od května do července shlédlo 500 návštěvníků výstavu regionálního barokního umění „Poselství lásky a vzdoru“. V říjnu a listopadu byla otevřena výstava „Čas nadějí, čas zklamání“ k 70. výročí vzniku ČSR a 50. výročí Mnichova (780 návštěvníků). Na závěr roku připravilo muzeum výstavu „Český rok ve zvycích a obyčejích“.

Zajímavé byly i další kulturní akce. V lednu se uskutečnily dvě besedy s Josefem Korejzem—Blatinským, v dalších měsících přednáška „Regionální prvky v literatuře“ pro učitele ZŠ, pásmo barokní hudby a poezie „Návštívení krásy“, vzpomínkový večer na Radima Drejsla s filmem „Lidé jednoho srdce“, přednášky o podorlickém baroku v památkách a pověstech. K 70. výročí ČSR uvedl hudebně recitační soubor při muzeu pásmo hudby a poezie „Balada o hrdinství a zradě“ a v prosinci pásmo „Na vánoce dlouhé noci“. Dále bylo uskutečněno 65 přednášek, převážně z regionální historie.

Stálému zájmu se těší domek F. L. Věka, kde bylo v loňském roce na 19.000 návštěvníků. Po nezbytných úpravách byla provedena nová insta-

lace obrazů v Galerii Věry Jičínské. Lze jen litovat, že o tuto expozici nemají dobrušští občané zájem, přestože obrazy Věry Jičínské se zejména v posledním období stávají vysoce žádanými pro řadu výstav celostátního významu. Případní zájemci mohou výstavu shlédnout na požádání v Městském muzeu na Šubertově náměstí.

I v letošním roce má muzeum pro své návštěvníky zajímavou a pestrou nabídku. V rodném domku F. L. Věka bude reinstalován krámek a muzejní expozice, aby důstojně přivítala 220. výročí narození nejpoblárnější dobrušské osobnosti. Ve výstavní síni na Šubertově náměstí budou připraveny výstavy: „Dobrušské cechy“ (duben — květen), v červnu a červenci výstava loutek Jaroslava Doležala a Jarmily a Tomáše Haldových, v září a říjnu „Národní obrození v Podorlicku“ a na závěr roku výstava „Jak se dříve bydlívalo“. Další 6 výstav připraví muzeum s MĚLK a 6 výstav s KINEM 70.

Vedle celé řady přednášek, zaměřených k regionální historii, uvede muzeum další tři pásma: v květnu středověkou hudbu a poezii, v říjnu hudbu a poezii národního obrození a v prosinci již tradiční vánoční pořad, tentokrát pod názvem „Přijďte pobejt“.

Pracovníci muzea budou i nadále provádět dokumentaci současného života města i spádové oblasti a podílet se na ochraně místních kulturních památek.

Z DOBRUŠSKÝCH ZÁVODŮ

Co je nového v závodě STAP 8, Dobruška?

To je častá otázka na pracovníky závodu, zvláště v posledním období, kdy se začíná měnit vzhled jejich provozoven. Požádali psme proto o podání informací o změnách a výsledcích závodu za několik posledních roků. Hlavní ekonom závodu soudruh Kárník nám podal následující od-pověď.

Již v sedmdesátých letech se v závodě začaly projevovat potřeby modernizace a rekonstrukce závodu. Ve světě se velmi rychle rozšiřovalo tkaní stuh novou technikou. Na místo tradiční člunkové techniky se stále více prosazovala jehlová technika, která je mnohonásobně produktivnější. Také provozovny závodu zestárlý natolik, že potřebovaly v dohledné době podstatnější opravy. Sociální vybavení pro pracovníky závodu neodpovídalo požadavkům doby. Rozsahem výroby, která byla do té doby zajišťována převážně extenzivním rozvojem, staly se výrobní prostory těsné a na mnoha místech uspořádání neodpovídalo ani bezpečnosti práce.

Cesta k realizaci žádoucích změn byla dlouhá. Kalvárie zpracování, zdůvodňování, schvalování a měnění záměrů si vyžádala mnoho času, trpělivosti a úsilí. Výsledek se přece jen dostavil. Rozhodnutí o etapové modernizaci a rekonstrukci se postupně realizuje.

V minulých letech přestaly znečišťovat dobrušské ovzduší tři komíny závodu. Došlo k napojení provozů barevny, přípravný a tkalcovny na tep-lárnu OPBH. Komíny u barevny závodu a tkalcovny byly v minulém roce zlikvidovány. K odběru páry došlo na základě sdružení finančních pro-

středků na výstavbu teplárny ve výši 36 milionů korun. K dalšímu ozdravení prostředí v Dobrušce závod přispěl i tím, že nevypouští již žádné odpady do Zlatého potoka. Předčištěné odpady jsou odváděny městskou kanalizací do centrální čistíčky, takže tuto situaci kladně hodnotí nejen rybáři, ale i všichni obyvatelé města.

V roce 1986 byla dokončena hala v prostoru za provozem barevny v hodnotě asi 6,2 milionu korun. Dnes slouží jako pomocný opravářský provoz, sklad náhradních dílů a pomocného materiálu. Hlavní část rekonstrukce a modernizace probíhá v současné době na provozu tkalcovny. Zde byla zlikvidována budova skladu a části továrního objektu, které vyčnívaly do prostoru dvora. S tím došlo prakticky k likvidaci žakárské výroby v Dobrušce. Výrobu převzal závod 1 ve Vilémově u Šluknova, kde pro tuto výrobu je dostatečná kapacita.

Na volném prostoru bývalého „švestkového“ sadu před provozem a na uvolněném místě po demolcích vyrostla v hrubé stavbě nová hala, která po dokončení bude sloužit jako tkalcovna. Rozpočtovaná hodnota této stavby je 10 milionů korun. Návazně za výstavbou tkalcovny je zahájeno budování sociálního zařízení. Bude se zčásti skládat z přístavby a z částí z rekonstrukce dosavadního objektu. Sociální zařízení počítá se šatnami pro zaměstnance, s jídelnou a kantýnou. Celková hodnota stavby předpokládá investice ve výši 5 milionů korun. Po uvedení těchto objektů do provozu je předpoklad dokončení rekonstrukce celého provozu tak, že dojde k asanaci zbytků starého objektu a k výstavbě další haly, ve které bude soustředěna přípravná materiálu a rozšířena kapacita tkalcovny.

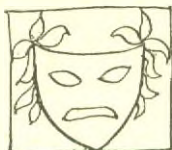
Žádnou ze stavebních akcí se nepodařilo dodavatelsky zajistit. Pracovníkům závodu tak mimo běžnou starost o výrobu přibyla i práce se zajišťováním materiálu, subdodávek a vlastní výstavby. Chtěl-li závod rekonstrukci a modernizaci uskutečnit, musel ji převzít jako investici ve vlastní režii. Výstavba se uskutečňuje za podpory vedoucích pracovníků podniku. Při této příležitosti je třeba poděkovat všem pracovníkům dobrušských závodů i závodů z okolí, kteří jsou závodu STAP nápomocní v zajišťování výstavby, zejména dopravou, jeřáby, případně jinými službami.

Mimo rekonstrukce stavebního charakteru probíhá v závodě postupná modernizace strojního zařízení. V posledních čtyřech letech bylo do závodu dodáno na 130 nových základních prostředků. Jejich hodnota ve výrobních provezech je asi 11,5 milionů korun a v závodní jídelně na 500 tisíc korun. Šlo především o jehlové stavy, kontinuální barvicí linku a další zařízení na přípravu a dokončování stuh. Závod v současné době instaluje pro svou potřebu počítač.

Všechny mimořádné akce jsou zajišťovány při trvalém nárůstu výroby zboží. Závod v posledních letech vždy splnil hlavní ukazatele plánu a zajišťoval v podstatě dobře uspokojování potřeb domácího trhu. V současné době se v našem okrese rozšiřuje prodej stuh mimo galanterní obchody také v papírnictvích. I v zahraničním obchodě jsou objemy dodávek ročně naplňovány v plánované hodnotě kolem 11 milionů korun.

Ještě bude zapotřebí dost času naplněného prací, než se záměr modernizace a rekonstrukce dokončí. Je však reálné, že závod STAP 8 v Dobrušce bude závodem moderním, se stabilizovanou výrobou, dobrým pracovním prostředím a s přitažlivou výrobou pro obyvatele Dobrušky a okolí.

AS

Zprávy SK ROH Dobruška

1. dubna v 10.00 hodin v LS SK ROH

Živý zeměpis I.

setkání dobrušských dětí se zahraničními studenty Studijního střediska UK v Dobrušce. Představuje se Asie. Vstupné — dospělí 2 Kčs, děti 1 Kčs

2. dubna v 16.00 hodin v SK ROH

Discoshow

nedělní diskotéka pro mladé se svými oblíbenými amatérskými diskžokeji. Vstupné 8 Kčs.

3. dubna ve 20.00 hodin v LS SK ROH

Průřez bratry Justy

aneb To nejúspěšnější z tvorby Justů.

Humorně laděný klubový pořad s písničkami, který navazuje na předěšlý úspěšný pořad této dvojice. Vstupné 20 Kčs.

4. dubna v 19.30 hodin v SK ROH

J. N. Nestroy:

Lumpacivagabundus

repríza operety DS „F. A. Šubert“ SK ROH Dobruška v režii Václava Čápa. Vstupné 17, 15, 13 Kčs.

5. dubna v 8.30 hodin a 10.00 hodin v LS SK ROH

„... Ale když ona je zakletá“

loutková pohádka pro děti MŠ v provedení loutkářského souboru PKO Hradec Králové v režii J. Polehni. Vstupné 4 Kčs.

5. dubna v SK ROH

Setkání duchodců ADAST

7. dubna v SK ROH

Setkání duchodců STAP

10. dubna ve 20.00 hodin v LS SK ROH

Krása v běhu století III.

závěrečná část třídílného cyklu o dějinách umění. Přednáška s barevnými diapozitivy, lektor J. Mach z MM Dobruška. Vstupné 3 Kčs.

20. dubna ve 20.00 hodin v LS SK ROH

Blue s G

vystupují výborné folk-bluesové kapely z Hradce Králové, účastnice několika Port. Vystoupí v obsazení: Lubomír Lichý - kytara, zpěv; Milošlav Dědek - harmoniky, zpěv; Milan Dostálek - kytara; Standa Štěp - kytara, zpěv a percussion. Vstupné 10 Kčs.

29. dubna v 10.00 hodin v LS SK ROH

Živý zeměpis II.

setkání dobrošských dětí se zahraničními studenty Studijního střediska UK v Dobrušce, tentokrát se představuje Střední a Jižní Amerika.
Vstupné dospělí . Kčs, děti 1 Kčs.

Znění programu vyhrazena. Předprodej vstupenek v KINU 70 denně od 13.00 hodin kromě pondělí VŽDY TÝDEN před uvedením pořadu. Zamluvené vstupenky nutno vyzvednout den předem, jinak budou prodány. Písemné i telefonické objednávky členských závodů vyřizuje SK ROH Dobruška, číslo telefonu 218 02 do týdne před uvedením pořadu. Na všechny akce je požadováno společenské oblečení.

Zaznamenali jsme v SK ROH v únoru 1989

4. února se uskutečnil Dopravácký ples pořádaný ZV ROH ČSAD, kde k tanci hrál THS OB Bystré, ved. J. Linke.

7. února navázal s. Jiří Mach ve svém cyklu „Krása v běhu století“ ve druhé části na předchozí přednášku a seznámil nás s dějinami umění v době renesance ve spojení s přiblížením atmosféry tehdejší doby, a to především prostřednictvím pěkných diapozitivů, kde velkou část zaujímal umělecká díla našeho regionu. Je jen škoda, že tento zajímavý cyklus ne našel adekvátní pozornost ze strany dobrošské veřejnosti.

8. února pořádalo Okresní kulturní středisko v Rychnově nad Kněžnou ve spolupráci s naším kulturním zařízením „Okresní kolo soutěže recitátorů jednotlivců a recitačních kolektivů“. V první kategorii zvítězil Marcel Bareš z SOU zemědělského Opočno, v druhé kategorii nebylo první místo uděleno a druhé místo získal Libor Hájek z GZN Dobruška. V kategorii kolektivů získal první místo soubor GZN Dobruška pod vedením Antonie Fišerové za program „Zima a jaro v písních a říkadlech“. Je potěšitelné, že soubor GZN získal také Čestné uznání za program „Špalíček z jasanu“, který připravila Anna Bisová. Na závěr soutěže vystoupil jako host známý hradecký písničkář Miloš Dvořáček, člen oblíbených Kantorů, který hodinu bavil mladé milovníky poezie písničkami, především zaměřenými na lidovou píseň VČ. kraje.

10. února pořádal ZV ROH Adast tradiční Kovácký ples, na kterém hrál THS Sonet SK ROH Dobruška pod vedením St. Brandejse.

Tentýž den reprízoval soubor Divadélko na štaflích SK ROH Dobruška v prostorách Loutkové scény SK ROH svoji úspěšnou autorskou hru „Oáza“ v provedení a režii Zd. Martince a Zd. Zahradníka.

12. února v rámci divadelního předplatného měli předplatitelé možnost shlédnout předpremiéru komedie italského dramatika L. Pirandelliho „Člověk, zvíře a ctnost“ v provedení herců pražského Divadla E. F. Buriana. Tato úsměvná komedie s dobrými hereckými výkony, především nár. um. J. Větrovce, P. Olivy a dalších mohla zaujmout přítomné diváky, kterých,

jak už se stalo téměř tradicí, nebylo mnoho, snad díky závěrečnému dílu seriálu Cirkus Humberto.

16. února se uskutečnil další „Klub mladých“, kde tentokrát vyplnil kulturní část program připravený MO SSM, kterou uváděl ing. Petr Poláček. V diskotékové části se představil se svým programem dobrošský uvaděč diskoték Petr Foltýn.

17. února připravil divadelní soubor „Divadélko na štaflích“ a SK ROH svůj druhý „Divadelní ples na štaflích“, který kromě vlastního programu o putovní cenu DNŠ obsahoval i řadu zajímavých a divácky vděčných soutěží nachystaných pro tuto příležitost Bákošovým léčebným ústavem z Prahy pod vedením Vlastimila Faryho, který obstarával i hudební doprovod k tanci.

20. února vystoupil v Loutkové scéně SK ROH Dobruška hradecký písničkář Ladislav Straka, bývalý člen populární Lokálky, v pořadu „Promiňte, to je omyl“. Přítomných 50 diváků zaujal svými satirickými texty. Jako host pořadu se představil v Dobrušce již známý Miloš Dvořáček, který kromě doprovodu hlavního protagonisty večera vystoupil i v samostatném bloku.

22. února se přišlo přes sto dětí podívat na další premiéru loutkářského souboru „Svět loutek“ SK ROH Dobruška — představení „Krejčí, švec a kašpárek vystrašili čerty“, které upravil a řídil Vlastislav Balcar.

Před vlastním představením složilo 30 dětí ze školy v ul. Fr. Kupky svůj slavnostní pionýrský slib.

25. února ukončilo 26 manželských párů již čtvrtý ročník kursu tance pro manželské páry tradičním věnečkem.

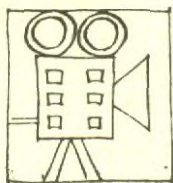
26. února se představily ve zcela vyprodaném sále SK ROH děti v maskárních maskách svým rodičům, a to jako známé pohádkové postavičky od tradičních princezen až po v současnosti populární „šmoulíky“. Odpoledne plně soutěží, písniček, ale i nefalšované diskotékové muziky uváděl Václav Zejda, diskžokej SK ROH Dobruška.

27. února připravilo SOUS Dobruška své Setkání učňů, kde vedle již tradiční diskotéky uváděné profesionálním uvaděčem z KKS Hradec Králové se představil herec VČD Pardubice Miroslav Kolář autorským divadlem jednoho herce „Faul“, které se zabývá jedním z palčivých problémů současné společnosti, ale hlavně mladých lidí — nesportovním fandovstvím, které je mnohdy spojeno s násilím.

Hudebně estrádní soubor Podorlická muzika SK ROH Dobruška účinkoval 4x pro různé pořadatele Čech i Moravy.

Divadelní soubor Divadélko na štaflích SK ROH Dobruška sehrál svou autorskou hru „Oáza“ v SK ROH Opočno.

ŽPS „Vlasta“ SK ROH Dobruška se zúčastnil Krajského kola soutěže Píseň přátelství, kde obsadil třetí místo.

Panoramatické kino 70 Dobruška

Hraje v dubnu 1989

Pozor na začátky představení!

2. dubna, neděle
v 16.30 a 20 hodin
1. dubna, sobota
v 16.30 a 20 hodin
Vstup. 12, 14, 16 Kčs

Poslední císař

Barevný historický širokoúhlý film ČLR—Itálie.
Životní osudy následníka trůnu. České znění.
Mládeži nepřístupný.

4. dubna, úterý
v 17 a 20 hodin
5. dubna, středa
jen v 17 hodin
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

Únos aut

Barevná komedie NSR o zloději luxusních aut.
České znění. Mládeži přístupný.

5. dubna, středa
ve 20 hodin

Jen pro členy Filmového klubu

Smrt bílého koně

Barevný film NSR. Historický obraz vesnické
vzpoury.

6. dubna, čtvrtek
v 17 a 20 hodin
7. dubna, pátek
jen ve 20 hodin
8. dubna, sobota
v 17 a 20 hodin
9. dubna, neděle
v 17 a 20 hodin
Vstupné 9, 10, 11 Kčs

Číslo 5 žije

Premiéra americké barevné širokoúhlé sci-fi ko-
medie o tom, co se stane, když robot dostane
vlastní rozum. České znění. Mládeži přístupný.

11. dubna, úterý
v 16.30 a 20 hodin
12. dubna, středa
v 16.30 a 20 hodin

C. K. dezertéři

Výborná polská barevná komedie. Jak prchnout
z kasáren, přelstít úřady a bez boje vyčkat konce
války. České znění. Mládeži nepřístupný.

13. dubna, čtvrtek
v 17 a 20 hodin
Vstupné 4, 5, 6 Kčs
Platí průkazky KPSF

Deset malých černoušků

Barevný sovětský detektivní film podle A. Christie.
České znění. Mládeži nepřístupný.

- 14. dubna, pátek**
jen ve 20 hodin
15. dubna sobota
16. dubna, neděle

Vstupné 8, 10, 12 Kčs
DVOJPROGRAM!

- 18. dubna, úterý**
v 17 a 20 hodin
19. dubna, středa
v 17 a 20 hodin
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

- 20. dubna, čtvrtek**
v 17 a 20 hodin
21. dubna, pátek
jen ve 20 hodin
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

- 22. dubna, sobota**
v 17 a 20 hodin
23. dubna, neděle
v 17 a 20 hodin
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

- 25. dubna, úterý**
v 17 a 20 hodin
26. dubna, středa
jen v 17 hodin
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

- 26. dubna, středa**
ve 20 hodin

- 27. dubna, čtvrtek**
v 17 a 20 hodin
28. dubna, pátek
jen ve 20 hodin
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

Vzpomínky na Afriku

Americký barevný film. M. Streepová, R. Redford a Kl. M. Brandauer v hl. rolích. Film obdržel sedm Oscarů. České znění. Režie S. Pollack. Mládeži nepřístupný.

Božská těla

Barevný film Kanada — USA, v hl. rolích aerobic a láska. Mládeži nepřístupný.

Jistá smrt

Japonský barevný film. Příběh odvahy, vzpoury a nelítostné msty. České znění. Mládeži nepřístupný.

Místo zločinu

Francouzský barevný širokoúhlý film. Náhodné setkání, jež vyvolalo řetěz tragických událostí. V hl. roli C. Deneuveová. Mládeži nepřístupný.

Dva nosáči tankují super

Barevná komedie NSR o ukradených diamantech, dvou motorkách a krásných stopačkách. České znění. Mládeži nepřístupný.

Jen pro členy Filmového klubu

Černý kašel

Maďarský barevný film. Události roku 1956 viděné očima desetiletého chlapce.

Flashdance

Barevný hudební film USA. Příběh dívky, která se zabývala amatérským tancem. Mládeži nepřístupný.

29. dubna, sobota

v 16.30 a 20 hodin

30. dubna, neděle

v 16.30 a 20 hodin

Vstupné 8, 10, 12 Kčs

DVOJPROGRAM!

2. května, úterý

v 17 a 20 hodin

3. května, středa

v 17 a 20 hodin

Vstupné 4, 5, 6 Kčs

4. května, čtvrtek

v 17 a 20 hodin

Vstupné 4, 5, 6 Kčs

Amadeus

Barevný širokoúhlý film USA. Vyznamenaný osmi Oscary. V hl. roli Tom Hulce a M. Abraham. Do 12 let nevhodný. Mládeži přístupný.

Copak je to za vojáka

Česká barevná dobrodružná komedie o vzniku jednoho manželství. Mládeži přístupný.

Dobří holubi se vracejí

Český barevný tragikomický film. Mládeži nepřístupný.

V květnu uvádíme:

Vlasy (od 10. do 14. 5.) — Plevel — Čelisti —

Mise — Zlatý důl

Změna programu vyhrazena. Pokladna otevřena od 13 do 20,20 hodin, v sobotu a v neděli dvě hodiny před představením, před pohádkou jednu hodinu. Pondělí volný den. Písemné i telefonické objednávky vyřizuje KINO 70 Dobruška, tel. č. 210 02, PSC 518 01. Předprodej vstupenek týden před uvedením filmu. Zamluvené vstupenky nutno vyzvednout 30 minut před představením, jinak budou prodány. Mladiství předloží na vyzvání zaměstnanců kina obč. průkaz. Přicházejte včas, jinak budete do hlediště uvedeni až po promítnutí týdeníku.

Oprava:

V článku 80 let dobrušské kopané došlo k několika nepřesnostem v textu: místo „Severočeské župy fotbalové“ má být „Severovýchodočeské župy fotbalové“; místo ... na 1. místě okresního přeboru (do podzimní části) má být (po podzimní části); dále u jména Josef Ptáček (1911) schází slovo ... v Dobrušce.

Omlouváme se tímto autorovi článku i čtenářům.

K článku o historii Chábor:

Prvním předsedou OV v Cháborách nebyl soudruh Švarc, ale soudruh Nosek.

Za tuto nepřesnost se čtenářům i obyvatelům Chábor omlouvámé.

Redakce KKD

MěV NF a MěstNV vyhlašují jarní směny NF

- na zabezpečení úklidu ve městě
- na zlepšení vzhledu okolí bydliště i závodů
- na plnění úkolů volebního programu NF, zvláště na pomoc při výstavbě bazénu a veřejných WC

VE DNECH 1. 4., 8. 4., 15. 4. 1989

Na 22. 4. vyhleduje ONV a OV NF celookresní pracovní směnu na podporu péče o životní prostředí v rámci „Roku životního prostředí“.

**MĚSTSKÝ NÁRODNÍ VÝBOR
DOBRUŠKA**

Odběratel:

Poštovné paušalováno!

Kulturní kalendář Dobruška 1989

vydává Městský národní výbor v Dobrušce

nákladem 2000 výtisků

Zodpovědný redaktor Josef Frýda

Cena výtisku Kčs 2,50. — Tisk VČT 25 Rychnov nad Kněžnou